

אָמַר לִיה רַבִּי (דף רל"ד ע"א) שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר, אֶלְעָזָר
בְּרִי, כָּל שְׂאֵר שְׂיִיפֵין דְּלָגוּ, רָזָא עֲלָאָה אִיהוּ וְהַשִּׁיב רַשְׁבִּי
לְבָנוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר לוֹ אֶלְעָזָר בְּנִי, כָּל שְׂאֵר הָאֲבָרִים הַפְּנִימִיִּים הֵם רֹמְזִים אֶל סוּדוֹת
עֲלִיוֹנִים.

סוד הלב שהוא רומז אל המלכות

תָּא חֲזִי, לְבָא הָא אֲתָמָר וּבָא וְרָאָה שְׁהָרִי כְּבֵר לְמַדְנָא אֶת סוּד הַלֵּב שֶׁהוּא
רֹמְזָא אֶל הַמַּלְכוּת, אֲבָל לֵב דָּא אִיהוּ נִוְרָא דְדָלִיק אֲבָל בְּאֵמַת
בְּחִינַת הַלֵּב שֶׁל הַמַּלְכוּת הוּא אֵשׁ שׁוֹרֶפֶת מַחֲמַת חוּזֶק דִּינִיָּה, וְאֶלְמָלָא דְזַמִּין
לְגִבְיָה מִלְכָּא עֲלָאָה כְּנִפִּי רִיָּאָה, דְּאֲתִיִּין לְקַמִּיָּה רֹוּחָא,
מִרֹוּחָא דְנָשִׁיב מְגוּ בּוֹסְמִין עֲלָאִין, הָוָה אוֹקִיד לְעֲלָמָא
בְּרַגְעָא חֲדָא וְאִם לֹא שְׁהִיָּה מְזַמִּין עֲלֵיהּ הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן ז"א אֶת כְּנִפִּי הָרִיָּאָה שֶׁהֵם
ב' מִלְּאֲכֵי הַמַּלְכוּת רַפָּא ל' וְצֻדְקִיא ל' שֶׁהֵם מְבִיאִים לְפָנֶיהָ רוּחַ הַנוֹשֶׁבֶת מֵהַבְּשָׁמִים הָעֲלִיוֹנִים
שֶׁל ג"ר דז"א, אִזּוּ הִיָּתָה הַמַּלְכוּת שׁוֹרֶפֶת אֶת הָעוֹלָם בְּדִינָהּ בְּרַגְעָא אֶחָד (רמ"ק).

סדום ועמורה נשרפו מדיני המלכות שלא הצטננו דיניה

פִּתַּח וְאָמַר וְאִזּוּ פִּתַּח רַשְׁבִּי וְאָמַר לְבָאָר אֶת מִשְׁכָּב, (בְּרַאשִׁית יט) וַיִּי הַמְטִיר
עַל סְדוֹם וְעַל עַמּוֹרָה גִּפְרִית וְאֵשׁ וּשְׂאֵל רַשְׁבִּי, אֲמַאי
אוֹקִיד לוֹן לְמָה הִקְבֵּה שָׂרָף בְּכַח דִּינֵי הַמַּלְכוּת אֶת סְדוֹם וְעַמּוֹרָה. בְּגִין
דְּכְנִפִּי רִיָּאָה לָא נָשִׁיבוּ בְּהָהִיא שְׁעָתָא אֲלֹא הוּא בְּגַלְל שְׁבָאוֹתוֹ

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לַעֲנֵי מְרִים בֵּת יִצְחָק וְחֲנָה ע"ה

הזמן לא נשבו כנפי הריאה במלכות ומשום כך לא הצטננו דיניה ועי"כ נשרפו סדום ועמורה. **וְסִתְרָא דְכַנְפֵי רִיָּאָה, דָּא (תהלים סח) כְּנָפֵי יוֹנָה נֶחֱפָה בְּכֶסֶף. וְאִינוּן רַפְּאֵל, וְצִדְקִיָּאל** ואלו הכנפי ריאה סודם הוא מש"כ 'כנפי יונה נחפה בכסף', דהיינו שהם המלאכים רפא"ל וצדקיא"ל המלמדים זכות על הנידונים לפני המלכות הנקראת יונה ועי"כ נשפע עליהם רחמים הנקראים כסף. **וְעַלֵּיהּ אֶתְמַר, (תהלים קד) עֲשֵׂה מְלָאכֵי רִיחוֹת, לְנִשְׁבָּא תְדִיר קָמִי מְלָכָא (ס"א לָבָא) ועליהם נאמר 'עושה מלאכיו רוחות', דהיינו שאלו המלאכים הם מנשבים תמיד רוח מג"ר דז"א לפני המלכות הנקראת לב בכדי למתק את דיניה ברחמים דז"א.**

רעיא מהימנא

הלב הוא המלכות הנבנה מגבורות דאמא **אֶמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, כָּל מַה דְּאֶמַרְתָּ שִׁפְיָר** ואמר הרעיא מהימנא לרשב"י, מאור הקדוש כל מה שאמרת יפה הוא, **אֲבָל מוֹחָא אִיהּ מַיִם, לֵב אִיהּ אִשׁ** אבל עוד יש לבאר כי הנה המוח שהוא ז"א הוא בסוד מי החסד דאמא שהם רחמים, והלב שהוא המלכות הוא בסוד אש מאחר שהוא נבנה מגבורות דאמא, **וְתַרְוֵיהּ אִיהּ רַחֲמֵי וְדִינָא, דָּא כֶּסֶף רַחֲמֵי, וְדָא כֶּסֶף דִּינָא** ושניהם הם בסוד רחמים ודין המתמתקים זה בזה, כי ז"א הוא כסא רחמים והמלכות היא כסא דין. **וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלָךְ, עוֹמֵד מִכֶּסֶּא דִּין, דְּאִיהּ לֵב. וְיוֹשֵׁב עַל**

הלימוד  היומי

לע"נ מרים בת יצחק וחנה ע"ה

כִּסּא רַחֲמִים, דְּאִיהוּ מוֹחָא והקב"ה שהיא הבינה הוא המלך העומד מכסא הדין של המלכות שהיא סוד לב, והיא יושבת על כסא הרחמים של ז"א שהוא סוד מוח בכדי להנהיג את העולם במידת הרחמים.

כשהעוונות מתרבים, הדינים גוברים במלכות ושני המלאכים משקיטים את הדינים

וְכַד חוֹבִין מִתְּרַבִּין עַל אֲבָרִים, וְעַל עֲרֻקִין דְּלִבָּא, דְּאִיהוּ בְּרִסְיָא דְּדִינָא והנה כאשר העוונות מתרבים על כל

האברים ועל כל ערקי הלב, דהיינו שכאשר העוונות מתרבים ופוגמים בכל ספירות המלכות הנקראים עורקי הלב שהם סוד כסא הדין. **אֶתְמַר בְּלִבָּא, (אסתר ז) וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן, דְּאִיהוּ יֵינָא דְּאוֹרֵייתָא** אז נאמר

בלב 'והמלך קם בחמתו ממשתה היין', דהיינו שאז מתחממים הדינים במלך שהיא המלכות מאחר שיש פגם במשתה היין שהוא סוד יינה של תורה. **וּבְזִמְנָא דְּכִנְפֵי רִיאָה נִשְׁבִּין עַל לִבָּא, (אסתר ז) וְחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה** אמנם כאשר כנפי

הריאה מנשבים על המלכות הנקראת לב, דהיינו שכאשר רפאל וצדקיא"ל מנשבים רוח מג"ר דז"א על המלכות אז נאמר בה 'וחמת המלך שכבה', דהיינו שאז נשקטים הדינים מלפעול דין. **דְּתִרִין כְּנִפֵי רִיאָה, (שמות כה) וְהָיוּ הַכְּרָבִים פְּרָשֵׁי כְנָפִים לְמַעַל סִכְכֵּים בְּכִנְפֵיהֶם עַל הַפֶּפֶרֶת [כט], דָּא**



[כט] וביאר התפארת שלמה בפרשת תרומה והיו העומדים בתפלה כמ"ש ובפרשכם כפיכם. והם פורשי כנפים וסוככים בכנפיהם מגינים על הכרובים פורשי כנפים למעלה הם הצדיקים

הלימוד  היומי

לע"נ מרים בת יצחק וחנה ע"ה

כַּפֹּרֶתָא דְּלֵבָא ואלו שני המלאכים הנקראים כנפי ריאה נאמר עליהם והיו הכרובים וגו', דהיינו שאלו המלאכים היו מנשבים רוח מג"ר דו"א והם היו סוככים ומנשבים בכנפיהם על המלכות שהיא סוד הכפרת בכדי להשקט את דיניה.

דיני המלכות נשקטים ע"י לימוד התורה וקריאת שמע

וּבִמְאִי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה ובמה אלו המלאכים היו גורמים שחמת המלך תשקוט. **בְּגִין** (דְּוָאֲשָׁמַע אֶת קוֹל כְּנָפֵיהֶם בַּמַּדְבֵּר ז) **וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל, דָּא קוֹל תּוֹרָה, קוֹל דְּקִרְיַאת שְׁמַע** אלא הוא בגלל מש"כ 'ובבוא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול', דהיינו שזה הקול הוא קול התורה וקריאת שמע שהם מצד ז"א הממתקים את דיני המלכות ומשום כך היה נשקט דיני המלכות. **וַיְדַבֵּר אֵלָיו, בְּעֲלֹתָא דְּפּוּמָא, דְּאִיהוּ** (תהלים נא) **אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ** ומש"כ 'וידבר אליו' פירושו שבנבואת משה היה גם קול מצד המלכות שהיא סוד התפילה שבפה, בסוד מש"כ 'אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך', דהיינו שסוד הפה והתפילה הוא המלכות הנקראת אדני"י וגם משם היה נמשך הנבואה למשה ממטה למעלה (רמ"ק).

הרוח דדעת ממתיק את דיני המלכות

וְהָיָא רוּחָא דְּנִשְׁיב בְּכַנְפֵי רִיָּאָה, אִיהוּ אִפִּיק קָלָא בְּקִנְהָ, דְּאִיהוּ קִנְהָ חֲכָמָה קִנְהָ בִּינָה ואותו הרוח

אור הרשב"י

הדור. על הכפורת לכפר על בני"י ופניהם איש אל אחיו להתפלל כל אחד על זולתו.

הלימוד היומי

לע"נ מרים בת יצחק וחנה ע"ה